

денъ бѣлъ конь, на който очитъ свѣтъха също като очитъ на вълшебницата.

Фебка се много оплаши отъ тая гледка.

„Ей, хубава Фебко, иска ли ти се да бждешъ духъ?“ Но Феба мълчеше. Джуджетата се явиха прѣдъ нея и я туриха въ една клѣтка, въ пещерата. Тогава тя чу, че нѣкой пѣе тихо тѣжна пѣсень и си спомни за скорошното минало.

Въ сѣщия часъ далеченъ звукъ отъ бучещата рѣка ечна въ тъмнотата. Стори ѝ се като че миризма отъ цвѣта се прѣсна и въ тъмния затворъ проникна свѣтълъ лжчъ, който освѣти блѣдото и нажалено Фебино лице и донесе ѝ златенъ прѣстенъ. Тя се облегна на гърба си и натегналитѣ ѝ клѣпачи на уморенитѣ ѝ очи се затвориха.

Когато момичето се събуди, видѣ до себе си една чудовищна жаба. Тя подскочи, защото се гнусяше отъ жабитѣ. Но веднага забѣлѣза, че животното има на крака си рана, отъ която тече кръвъ. Състраданието надви на отвръщението ѝ. Тя натопи въ вода кърпицата си и внимателно привърза съ нея ранения кракъ на животното. Отеднажъ вратата на клетката се отвори и Феба можа да излѣзе. Ясниятъ лжчъ свѣтна, вдигна я, бърже я понесе по въздуха и я занесе на една пейчица отъ мѣхъ, при която цвѣтъха хубавки цвѣтенца и весело цвѣртѣха скакалцитѣ.

Тя много врѣме почива тука. Най-сетнѣ стана и по-мекия мѣхъ се запжти за една хубава, бѣла мраморна сграда, която на далече се отразяваше отъ синьото небе. Тя скоро стигна до сградата и, като видѣ отворени вратата, влѣзе въ една много хубава, зала; хубавитѣ бон по стѣнитѣ почти ѝ ослѣпяваха; приятна музика ечна и успокои и развесели развълнуваното сърце на момичето.

Феба вървѣше по единъ дългъ коридоръ, въ който малко свѣтилниче прѣскаше приятна, слаба свѣтлина, и най-сетнѣ стигна въ друга стая; тамъ се разхождаха самовили, на които лицата грѣеха отъ щастие. Тя поиска да остане между тѣхъ. Но отеднажъ птицата се яви прѣдъ нея и извика: „Ха, ха, още ли не си намѣрила ключа! Азъ зная, кждѣ се намира той! „кждѣ?“

„Върви бърже подирѣ ми, мое момиче.“

Феба вече искаше да върви подирѣ ѝ, но въ сѣщия мигъ се чу сърцераздирателенъ викъ и отеднажъ птицата доусъщъ намалѣ и най-сетнѣ съвсѣмъ се изгуби.